

Hiszek Szentlélekben, azaz Krisztus Urunk számára való elkészíttetésünk története

Köszöntés: „Ugyanis segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.” Róma 8: 26

Énekek: 372: 1; 2-3 és 5-6; 377; 165: 1,4,6; 436; 440.

Bibliaolvasás: ApCel 2: 1-12.

Alapige: Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt. Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá:

- Adj innom! Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. A samáriai asszony ezt mondta:
- Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok? Mert a zsidók nem érintkeztek a samáriaiakkal. [[Ezsd 4,1-3](#)] Jézus így válaszolt:
- Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! – te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet. [[Jn 7,37-38](#) ; [Jel 21,6](#)] Az asszony így szólt hozzá:
- Uram, merítőedényed sincs, a kút is mély, honnan vennéd az élő vizet? Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákóbnál, aki ezt a kutat adta nekünk, és aki maga is ebből ivott, sőt fiai és jószágai is? Jézus így válaszolt neki:
- Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne. [[Jn 7,37-39](#) ; [Ézs 49,10](#) ; [55,1](#)] Az asszony erre ezt mondta:
- Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni. János 4: 6 – 15.

Az Apostoli Hitvallás jobb megértéséért elkezdett sorozatunkban elérkeztünk a „hiszek Szentlélekben” tétel megvallásához. A János evangéliumából vett alapigénk, a történetrészlet, amit hallottunk, Szentlélek Isten bennünk való munkájáról szólt. Történetesen, ha találmra és hirtelen megkérdeznének valakit Szentlélekisten felől, lehet, hogy még magunk is nehezen tudnánk beszámolni arról, mit is értünk azon, amikor ezt mondjuk: „Hiszek Szentlélekben.”

A csoda az, amikor maga Szentlélek szól és cselekszik, mert ha történetesen csak mi beszélünk Róla, az vajmi keveset ér. A Jákob kutjánál megtörtént találkozás úgy végződött, hogy az a bizonyos élő vízforrás feltört annak az asszonynak a szívéből is, teljesen megváltoztatva az ő életét. Abban a történetben a mindent megváltoztató Szentlélek az élő víz metaforájaként volt jelen. Szentlélekisten jelképe viszont nemcsak a víz, hanem a szél és a tűz is, ahogy ezt a pünkösdi történetéből (ApCel 2: 1-12) is hallottuk.

Valamikor a tizenkilencedik században, amikor még gázlámpások világították meg a tereket egy jól öltözött ember egy dohányáruda előtt várakozott. Reggel pontosan negyed kilenckor, amikor megnyitott az üzlet belépett ez az aktatáskás idősebb férfi a boltba. Elővett a zsebéből egy csomag cigarettát, abból egy szálat a szájába tett és a benti falon égő gázlámpához lépve rágyújtott. Pontosán így tett másnap, majd utána is, míg egy nap a dohányárus megelégedte és megkérdezte:

- Uram! Mit óhajt? Mire ő, teljes nyugalommal kijelentette:
- Köszönöm, semmit, csak egy kis tüzet” ...

Sok ehhez az úri emberhez hasonló „kuncsaftja” van korunk egyházának, akik csak azért jönnek, hogy egy kis, de igazán csak egy kicsi lángocska csenjenek maguknak, semmi mást. Létrehozták, kialakult és előállt a „csak egy kis lángocska igényű ember”.

Karácsony, húsvét, a pünkösd környéki anyáknapja, csíksomlyói zarándoklat és búcsú, szóval minden ünnepünknek és istentiszteletünknek van egy olyan halovány kis lángocskája, ami éppencsak meggyújt egy képzeletbeli cigarettát, és sok esetben annyit is tart, ameddig egy hamvaiba hulló cigaretta.

Az a múlt századbeli dohányárus bátran rákérdezett erre a magaviseletre és kifejezte nemtetszését, ugyanis ő dohányt szeretett volna eladni.

A mai papi és lelkipásztori trafikosok viszont a Gazdájuk üzletét rontva lángocskákkal rakják tele a „boltot”, hogy sokan jöjjenek a lángocskákhoz, mintha az emberek éjjeli lepkék lennének, akiket egy kis fénnel odacsahalhatnak, mert mindössze ennyi a cél; egy kis áhítatos hangulat, ami aligha tart tovább, mint egy levegőbe fújt füstkarika. Valószínű, hogy csupán azért a kis lángocskáért a dohánybolt Gazdája nem fogja a biztos csőd felé zuhanó üzletét fönntartani, mert ő továbbra is dohánnyal szeretne kereskedni.

Noha a pünkösd történetben is kettős lángnyelvek jelentek meg, a Krisztustest anyaszentegyház, a gyülekezet, mint hely és benne, annak ünnepei, istentiszteletei, közösségi alkalmak még sem öngyújtónyi, vagy gyufányi lángocskák, hanem az egyház bizony vasércet megolvasztó tűznek való kohó.

Hitvallásunk a Szentlélek munkájához sorolja a Messiás Jézus gyülekezetét, az Anyaszentegyházat. Egyház csak ott van, ahol Szentlélekisten munkálkodik és csak addig van, ameddig Ő munkálkodik!

Most még van gyülekezet, de nem mindig lesz ez így, és ez vonatkozik egészen konkrétan erre a vörösberényi gyülekezetre is. A világon már sok helyen megszűnt és eltűnt a gyülekezet. Eljön a nap, és sokkal hamarabb, mint azt gondolnánk, hogy Krisztus az Ő megjelenésével magához veszi a Földről az Ő Anyaszentegyházat, és arra a napra, órára, percre és pillanatra mindennek készen kell lennie (Fil 1:6; 9-11; Ef 4:30)! Erős ígéretünk van, hogy ez a mű arra az órára tökéletesen készen lesz!

Isten ehhez a munkához megfelelő eszközöket használ. Ahogy nem pecabottal megyünk bálnavadászatra, hasonlóképpen nem egy kis szuvenír öngyújtó lángocskájával olvasztunk vasércet!

A múlt vasárnap is elhangzott már, és most újból elmondom, hogy „az istentisztelet nem (...) smink szalon! Ide nem sminkelődni jövünk, hanem sejt és atomi szintig megtisztulni és átalakulni, (...) krisztusivá válni, a teremő Ige által teljesen átváltozni! Ő azt akarja, hogy Krisztus isteni, vagy Isten krisztusi szíve „benned dobogjon, hogy Isten szívverése, Krisztus életének pulzusa benned lüktessen. A tagjaidban, az agysejtjeidben, a véredben, a tekintetedben, a szavaidban, a cselekedeteidben!”¹

Sokan eljönnek és megtapasztalják az Ige és Szentlélek megtisztító és megváltoztató munkáját. Kijönnek és elmondják, hogy „könnyebbnek érzem magam.” Ez nem képzelet, ez valóság, mert így hat bennünk az Isten Igéje. Ilyennek érezzük magunkat egy jó fürdő vagy a pihentető wellness napok után, mert valami sejt és atomi szintig átjár bennünket. De aztán elmennek és sokan hamar elfelejtik, hogy mennyire jó volt Jézus Krisztus jelenlétében lenni, és nem jönnek vissza megtisztulni, megújulni, ízletes mennyei eledellel és itallal betelni, Istentől életerőt venni. Ez nem bölcs döntés és nem okos élet.

Ez a bennünket Krisztushoz organikusan odakapcsoló átváltozás tehát fizikailag is megtörténik éppen úgy, mint a kohóban izzó vasérc esetében! Isten, kinek egyik lényegi megnyilvánulása a tűz (Zsid 12:29; Zsolt 97:3 és 5; Én 8:6; Ézs 66:15-16; Jel 15:2), Igéje és Szentlelke által behatol

¹ Joó Sándor: Ne félj csak higgy! Budapest 1998. oldal 104.

bonyolult lényünknek minden részébe (Zsidók 4, 12), a gondolatainkba, érzéseinkbe, szívünkbe, lelkünkbe, áthat és átjár mindent, mint vasat a tűz. Isten Igéje átrendezi a sejtjeinket és teljes atomszerkezetünket, így tesz alakíthatóvá és formálhatóvá bennünket. Keresztységünk egésze ezért istentisztelet és nem vallás. Ezért mondunk Igét az eledel fölött, kérünk áldást az Isten ajándékaira és szereteteinkre, mert a hittel kimondott Ige és imádság elhat a sejtjeink atomszerkezetének mélységéig és ott, létünk forrásánál fejt ki életadó hatását.

A samáriai asszony történetében sokáig úgy tűnt, hogy mindent az asszony irányít. Őt férjét, sőt a hatodikat is, mintha ő irányította volna őket saját magával együtt. De egy nap szembe találta magát a fájdalmak férfival (Ézs 53:3), a Megváltó Jézussal, és akkor minden megváltozott!

Ő hozzá, a samáriai asszonyhoz hasonlóan magunk is, a kis lángocskával mi bánunk el, azt teszünk vele, amit csak akarunk, mert mi uraljuk azt, de a kohó erejű nagy tűz, az bizony bennünket változtat meg és alakít át, és pontosan ilyen a Szentlélekistennel való közösség, amely egyben Jézus Krisztussal és mennyei Atyánkkal való közösség is.

Nem hiába mondja az Ige, hogy „azért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében. Mert tudja az Úr az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész (Zsolt 1:5-6).” Talán pusztá hatáskeltésként írta volna le Lukács a Cselekedetekről szóló könyvében azt, hogy az emberek látva a jeruzsálemi gyülekezet életét „félelem támadt minden lélekben?” (ApCsel 2: 43) Nem!

Lukács a mindenekeket a tűz lényegévé átalakító kohó, vagyis Szentlélek erejéről beszél itt! Szentlélekisten szétszórja a bűnösöket, mint a pelyvát a szél (Zsolt 1: 4), ugyanakkor az aranyat és ezüstöt megtisztítja (Mal 3:3a), mint azt a tűz lángja teszi. A tűz eléget minden pelyvát (Máté 3:12) szemetet és salakot (1Kor 3:13-15), hogy csak a szín tiszta arany és ezüst maradjon!

Sokan most úgy képzelik, hogy az Isten tüze olyan, mint a napjainkban éppen kitörő Kilauea vulkán, mely fortyogó és tüzes lávával borítja környékét. Olyan is meg nem is. Az ítélet napján bizonyosan olyan lesz, de most a kegyelem alkalmas idején bennünk végzi átlényegítő munkáját.

János apostol beszámolójából már hallottuk, hogy Szentlélek úgy válik eggyé velünk, mint a szomjat oltó víz a vérünkkel. A Példabeszédek könyve és Jeremiás próféta többek közt ezt mondja az Isten evangéliumáról és Igéjéről:

- „A szemek világa megvidámítja a szívet; a jó hír megerősíti a csontokat” (Péld 15:30).
- „(...) A szelíd beszéd megtöri a csontot” (Péld 25:15).
- „A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és az hatalmaskodik bennük (...)” JSir 1:13.
- „(...) Mert az Úr szava (...) mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.” Jeremiás 20: 8 – 9.

Krisztus azért küldte el nekünk Szentlélekistent, hogy mindenestől fogva Ő készítse el bennünket az Isten Fia Messiás Jézus Vőlegény számára, mi pedig ezt kibírhatatlanul, belehalva és belesemmisülve is kibírjuk! Ennél mélyebb, bensőségesebb, mindent átfogó, átható és átalakító átlényegítő életközösség nem képzelhető el, mint az, hogy egy test vagyunk az Örökkévaló Krisztussal. Felette nagy titok ez (Ef 5:32)!

Minden önmagára adó menyasszonyt felkészítenek a vőlegénye számára. Tejben vajban fürdetik, hetekig szépítik. Minden ékességét személyesen reá szabják, hozzájuk, kettejükhez igazítják. Szorgos kezek sokasága fonja és díszíti a menyasszony haját, szépíti az arcát,

csinosítja és öltözteti a testét. Nem a menyasszony teszi mindezt önmagával, ahogy a Vőlegény sem, ők egymás számára készítettnek el!²

Sokkalta inkább van ez így Krisztussal és a számára elkészülő menyasszonnyal.³ A mi mennyei Vőlegényünk Jézus Krisztus, aki az evangéliumok szerint saját szemünk láttára készítettet el a számunkra, de mi is az Ő számára! Elkészítettetésünknek ezt a történetét imádkozzuk az Apostoli Hitvallás megvallásával!

Egyedül Szentlélek ismeri a Fiúisten Vőlegényt, mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is (1Kor 2:10), és egyedül Szentlélekisten tudja, hogy kik is vagyunk valójában mi, külön-külön és együtt is, mert csak Ő ismer igazán bennünket, aki által megteremtettünk, Krisztus válságával pedig újjáteremtettünk.

Krisztussal való egybeszerkesztetésünk tervrajza, mint teljhatalommal bíró Szervezőnek és Lebonyolítónak, Szentlélekisten kezében van, mindenről kizárólag Ő rendelkezik, míg Isten legdicsőségesebb műve teljesen el nem készül! Nem mi találjuk ki, hogy hol van a helyünk ebben a nagy építményben, Ő készíti el és Ő állítja mindeneket, kit-kit a maga helyére, a Szentlélek számára épített templomban, a Krisztustest élő gyülekezetében. Az Apostoli Hitvallás megvallásával tehát valójában a Vőlegény menyasszony és a menyasszony Vőlegény számára való elkészítésének történetét mondjuk el, a Messiás Jézus számunkra és a mi Isten Fia számára való elkészítettetésünk történetét! (Vö. Róma 8: 29a versével!)

Amikor tehát ezt mondom, hogy „hiszek Szentlélekben”, akkor legyen ez egy nagy merész kitárulkozó, Szentháromság egy igaz Istennek megnyíló mozdulatom! Isten háromszor szent nevének ez a segítségül hívása annyit jelent, hogy nemcsak azt hiszem és vallom, hogy engem Ő teremtett és váltott meg Krisztus által, de azt is hiszem, sőt bizonyos vagyok, hogy most is teljesen körölrár engem (Zsolt 139), megvizsgál, áthat és átjár és szüntelenül azon dolgozik, hogy elkészítsen engem is örökkévaló Uram és Istenem számára, a boldog és dicsőséges örökkévalóságra. S mivel tudom, hogy bennem is pontosan ezt a munkáját végzi, ezért megbízom benne és szüntelenül kérem is, hogy töltsön be engem és tegyen hasznossá az Isten dicsősége számára, valamint a saját és sokak üdvösségére is. Igen ezt jelenti az, hogy „Hiszek, azaz, hogy bízom Szentlélekben!” Ámen.

Áldás: „Azt pedig tudjuk, hogy akik istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez (...).” Róma 8: 28-29a. „Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek (ezt a) jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus (megjelenése, azaz eljövetele) napjára!” Filippi 1: 6.

² Eszt 2:8-9; 12-13; 1Mózes 2: 1Móz 2:18-24.

³ „Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az ige által, hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörködés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.” Ef 5:26-27.